

{ אז נדברו }

פרשת תזריע תשפ"ב | לסדר: "בניסן עתידין להגאל" | גליון מספר: 553

להצטרפות לרשימת התפוצה

במייל:

a8447168@gmail.com

ניתן לקבל את הגיליון בפקס
באמצעות שיחת טלפון:

079-5319191

נודה להשתתפותכם

בהוצאות הגדולות!!

בבנק: בנק פאגי

סניף 182

חשבון 747815

ע"ש: שב שמעתא (ע"י)

ניתן לקבל קבלה מוכרת להחזר מס
(ס' 46)

באשראי: "נדרים פלוס"

בטלפון: 0799-654321

בדואר: פולק, גאולה 15 חיפה

למענה אנושי: 052-7683095

תודה מראש!!!

גם לי יש נתח מכובד להציע בעבודת ה' הפרטנית שלי...

אנחנו בעיצומם של ימי העפלה לאור צח פסגות מגדלותו של מרן זיע"א... ומשם אנחנו נוחתים היישר לימי בין הזמנים המתאגרים!!! וזה מאוד מבלבל... בשבוע האחרון שמענו הספדים ומושגים על שקיעות בתורה ובקיאיות עצומה בכל מכמני התורה... קיבלנו שאיפות עצומות... ועוד לא הספקנו אפילו להתחיל לעבד את הנתונים ולנסות לחשוב איך אני מתרגם את זה לחיים שלי... ובבת אחת אני צולל לימי בין הזמנים... היישר לסמרטוט הלח או יותר נכון היבש של הטרלול של ערב פסח... ואני לא צריך להגיד לך שבין הזמנים אני מתמודד ונלחם כדי לשרוד... לשרוד את המדרגה שבה אני כעת אוהז וכולי האי ואולי... הלוואי ואצליח... ממילא כשהיישר מההספדים ששמענו השבוע... משם לנחות היישר לתוך בין הזמנים זה... זה די מבלבל...

זה בבת אחת לנחות למציאות המרה והריאלית!!! **ומה עושים עם זה???** איך אני משלב את החיזוק והשאיפות בשולי גלימתו של מרן זיע"א עם ההתמודדויות היומיומיות של בין הזמנים?? אז בשבת האחרונה קבלתי לפתע פלעש!!! הבזיקה לי הארה מיוחדת שהפיסה את דעתי:

כמו שבזכירת עמלק כלנו יודעים שיש שתי ציונים: יש מצוות עשה **זכור!!!** ויש לאו ד- **לא תשכח!!!** על אותו משקל: להבדיל לגבי זכירת ה' גם מצינו שתי ציונים... השמר **לך פן תשכח** את ה'... פן תאכל ושבעת ובתים טובים תבנה וישבת... ורם לבבך ושכחת... ואז בסוף כתוב: **זכרת את ה' אלוקיך...** כלומר: גם לגבי זכירת ה' יש לנו שתי מצוות!!! שתי סוגי שטייגן בעבודת ה'!! יש עבודת ה' מסוג של **"זכרת את ה'!!"** ויש עבודת ה' מסוג של **"השמר לך פן תשכח את ה'!!"**

ומעתה: מרן ר' חיים זיע"א היה סמל ודוגמא ליהודי שעשה שטייגן גדול במצות **עשה של "זכרת את ה'!!"** כל הזמן הוא היה דבוק בתורה ובמצוות ובדקדוק הלכה... ועל אלה אני בוכיה... מי יתן ואזכה להיאחז במשהו מהדבקות וזכירת ה' הזו... אז נכון... אני לא זכיתי לעשות שטייגן ב"זכרת את ה'..." אבל עדיין! עדיין יש לי שטייגן מסוג אחר!!! שבזה יתכן שאני ואתה זוכים לעשות שטייגן עוד יותר ממרן זיע"א... במה? **בהשמר לך פן תשכח את ה'!!!** אנחנו כל היום וכל הלילה מתמודדים מול "שכחת ה'..." מי כמונו מבוססים עמוק עמוק ב"פן תאכל ושבעת ובתים טובים תבנה וישבת... ובקרך וצאנך והאנשי קשר בפלאפון ירביין... וכל אשר לך ירבה... אוהו... הקליפים בנגן, והצנתוקים בקוי הנייעס... בקיצור: ככככל אשר לך ירבה... ("כל" כידוע זה ריבוי... כל אחד ירוש את הריבוי הזה בנימה האישית שלו... כל אחד והפרפרים שממלאים לו את הראש...) ותכל'ס יש לי את כל הסיבות שבעולם ל-שכחת את ה' אלוקיך!!! **... ותכלס בסוף אני לא שוכח!!!** כמה שהראש שלי מפוצץ בפוליטיקה ובקריאת עיתונים ובנייעס... בכל זאת אני נלחם ונאבק ובסוף מחזיק מעמד... משתדל להמשיך לעסוק בתורה, משתדל להמשיך להתפלל כמו בן אדם... משתדל להתאפק עד סוף התפילה... אני כל היום וכל הלילה עושה שטייגן ב"השמר לך פן תשכח את ה' אלוקיך..." בינינו... עם כל הקנאה שיש לי לר' חיים איך שכל הזמן הוא היה זוכר את ה'... בינינו... כמה יצא לר' חיים לפגוש את "השמר לך פן תשכח את ה' אלוקיך..." כמה ניסיון היה לו עם "בתים טובים תבנה וישבת"? וכי היה לו כתובת מייל שכל היום הוא חושב אולי נכנס שם משהו?? וכי היה לו פלאפון שהוא היה צריך לחזור לכל החברים? איפה!!! לא היה לו ניסיון במגרש הזה... הוא כמעט ולא פגש את הניסיון של "וכל אשר לך ירבה, ושכחת את ה' אלוקיך..." ואילו אני כן. אוהו... אני כל יום מתמודד ומחזיק בשיניים לא לשכוח את ה'... למרות כל הפרפרים שיש לי בראש אני עדיין לא שוכח את ה'... לא שוכח להגיד מאה ברכות ביום ולהתפלל שלוש תפילות ולזכור שבזאת עולם בסופו של דבר מנהל את העולם...

אז נכון!!! נכון שבשבועיים האחרונים יש לי חלישות הדעת גדולה מאוד מהשטייגן שר' חיים זכה לעשות ב"זכרת את ה' אלוקיך..." יש לי קנאת סופרים גדולה ומי יתן ואזכה גם אני לקבל איזה אחיזה שם!!! אבל גם כעת... שנחתתי בנחיתת אונס לתוך בין הזמנים וכעת אני שורד את המינימום... **אסור לשכוח שגם אני עושה כעת שטייגן!!!** אמנם לא בזכור!!! אבל לכה"פ **באל תשכח!!!** אני עושה כעת שטייגן בלא לשכוח את ה'... **ותאמין לי... בינינו... מה יותר קשה???** לזכור את ה' או לא לשכוח אותו?? לא יודע... קשה לי לענות... (כי אני נוגע בדבר וגם אף פעם לא הייתי בצד השני של המתרס, אבל) תרשה לי לנחש שהרבה יותר קשה לא לשכוח מאשר לזכור!!! כי לזכור זה לשבת מול הגמ' ולזכור!!! לזכור זה משהו אחיד!!! לעומת זאת לא לשכוח... אתה יודע מה זה לא לשכוח?? זה להתניע כל כמה דקות מחדש... אוי... לא ברכתי ברכה אחרונה... אוי... לא פתחתי היום ספר... אוי... צריך לשמור על העיניים... אוי... המידע הזה לא מתאים לרמה הרוחנית שלי... אוי... לא לשכוח שאני יהודי... אוי... לא התפללתי מנחה... ותצחק תצחק... אני כל פעם כמעט שוכח... ו... ובסוף תכל'ס אני לא שוכח!!! אתה יודע כמה פעמים יוצא לי ביום אחד (עכ"פ בבין הזמנים) לא לשכוח את ה'?? מלא מלא פעמים!!! וה' רואה את זה ומחשיב את ה'... כי הוא ידע יצרנו... סו"ס כל ההיסח הדעת שקיים היום זה לא המצאה שלי... זה ערים גדולות אשר **לא בנית** ובתים מלאים כל טוב אשר **לא מלאת**... הטכנולוגיה המתקדמת והפיתויים שיש היום זה נתונים שלא אני הזמנתי אותם... ה' העמיד אותנו מול הג'ונגל הזה וה' רוצה אותי מול כל הסהרוריות הזו שמעניקה לי את כל הסיבות לשכוח ח"ו את ה'... ואני מתאמץ לא לשכוח וב"ה לא הפסדתי אפילו מנחה מעריב אחד למרות כל השטויות שיש לי בראש... אז גם אני עושה שטייגן... אמנם לא בזכור!!! אבל לכה"פ בלא תשכח... כמובן!!! כמובן!!! כמובן שאני מיחל ומצפה ושואף כמה שיותר מהר להחליף קידומת ולהתקדם לשטייגן של זכור... לא להישאר בלא תשכח... אבל כל עוד שאני עדיין לא אוהז שם... אני לא משועמם... גם אני עובד שעות נוספות... בין הזמנים שמח ובעיקר כשר...

המשך מעניין לעניין בעמוד 6 בגיליון זה...

יוצאים לבין הזמנים בצל ההספדים...

בימים אלו נערכים הספדים בכל תפוצות ישראל על עמוד התורה שהסתלק מאיתנו... אגב: הגעתי למסקנה שאולי תשמע לך קצת מוזגות... נדמה לי שעדיין לא עיכלנו שמרן ר' חיים קניבסקי כבר לא איתנו... כן... היינו בלווייה... שמענו הספדים... אפילו הורדנו דמעה... ותכל'ס בהרגשה... נדמה לי שהאסימון שם לא לגמרי נפל... כי מרן ר' חיים היה כ"כ בלב שלנו... הדמות שלו כ"כ ליוותה אותנו בכל דבר... שברגע שזה קרה בפתאומיות שכזו אהנו לא באמת מעכלים את זה... נא לקחת את זה בחשבון!! אם ההספדים עד כה היו קצת מאופקים קח בחשבון שזה יושב על זה...

אבל!!! צריך בין הייתר להיות ריאלי ולחשוב על עצמנו!!!

על מרן זיע"א בהחלט אפשר לקונן את הפיוט המוכר: אנשי אמנה אבדו... היו לנו לחומה ולמחסה ביום זעם...

היה לנו צדיק שהגן על הדור וכעת ההגנה הזו נחסרה מאיתנו!!! זה כמו "כיפת ברזל" שהגנה על העיר בני ברק מאז מלחמת המפרץ ושאר המלחמות שאחריה והכיפת ברזל הזו הסתלקה מעל שמי בני ברק ומעל כל יושבי ארץ ישראל... זה לא פשוט!!! אהנו רק נכנסים לבין הזמנים וכבר יש לנו קבלת פנים של הסלמה והתפרצות של הבני דודים שמוחוץ תשכל חרב... ואנו זקוקים לחומה ומחסה שבדיקו קצת נחסרה מאיתנו... אין ברירה!! חייבים לאסוף כוחות ולהתחזק בייתר שאת בעסק התורה ובעבודת ה'... ומי צריך להתחזק? כל מי שקיבל משהו ממרן זיע"א... והרי מי לא קיבל? כל השכבות וכל הסוגים, הת"ח קיבלו ממנו תורה, והיהודים הפשוטים קיבלו ברכות, וגם האיפויסטים לא ויתרו על האלאקע וסנדקאות ומילה טובה, כל מי שמצא את עצמו אצל מרן זיע"א... קצת צריך למצא את עצמו מתחזק!!! עושה משהו כדי לנסות להשלים משהו מהחסר הזה... לא מדברים פה גבוהה גבוהה... אהנו מדברים בסה"כ על עצמנו!! על השמירה שנחסרה מאיתנו אנו... וכעת צריך להשלים ולמנון את הממ"ד שלנו...

אין ברירה!! חייבים להתחזק ולו בשביל לשמור על עצמנו!!!

סו"ס יש פסוק מפיח בישעיה: הצדיק אבד ואין איש שם על לב כי מפני הרעה נאסף הצדיק!!! הפסוק הזה מתחלק לשני חלקים, בחלק השני כתוב נבואת זעם שכשנאסף הצדיק זה סימן למשהו רע חלילה... נו... איך מונעים את הרע הזה?? בשביל זה יש את תחילת הפסוק: הצדיק אבד ואין איש שם על לב!!! אם אין איש שם על לב... אם לא עושים עם זה משהו... לא מתחזקים... לא לוקחים חיזוק אז מפני הרעה ח"ו נאסף הצדיק, אבל אם שמים לב ואם משתדלים להתרומם ולהתחזק אז מונעים רעה, איך בדיק נתחזק? לב יודע מרת נפשו... מה שכן, מומלץ בחום לקחת את הספר "ארחות יושר" (שזה מהחיבורים האחרונים שמרן זיע"א חיבר... וזה גם הספר הכי ניש והכי קריא...) ספר שבנוי על ערכי יידישקייט לפי א"ב ו' ופשוט להיצמד לאחד הערכים... איזה שמתאים לך... אם זה כיבוד הורים, או תפילה, או כעס וקפדנות, ופשוט להתחזק בזה!!!

וכאן המקום להזכיר שרבינו האריז"ל אומר שכשצדיק נפטר אז הקרובים והתלמידים מקבלים ממנו את האורות והקדושה שהיה הוא בחיי חיותו... ומרן בעל האש דת מאו'רוב מבאר שזה הפירוש במה שמשא אומר לאהרן לאהר מיתת נדב ואביהוא, "עכשיו אני רואה שהם גדולים ממני וממך" ותמוה: וכי באמת הם היו יותר גדולים? אלא משה רבינו אומר בהתפעלות לאהרן... שהאורות העצומים שבשעה האחרונה קבלו בבת אחת מאור נשמתם של נדב ואביהוא, ונתן לי להבין כמה הם היו גדולים, (וזה הכוונה שממני וממך אהנו מבינים כמה הם היו גדולים) וגם כאן, אם בימים אלו נאחו בקצות דרכיו של מרן זיע"א נזכה לקבל אור ובהירות חדשה בעבודת ה' כדי להשלים מעט את החסר ובקרוב ממש נזכה לגאולה השלימה, בניסן נגאלו ובניסן עתידים להיגאל.

ואם המשיח יגיע בדיוק כשאנחנו לא ככזה מרוגשים ממנו...

לפני שנתיים... כשהתחילה הקורונה... אז בסוף אדר ותחילת ניסן... כולנו היינו בטוחים שהמשיח מגיע!!! בטח... אם העולם עובר כזו טלטלה... אם כל כדור הארץ מוכה בנגיף מסתורי שכזה... בטח פעמי משיח קרבים... ככה היתה לנו תחושה מאוד חזקה!!!

אבל עברו חודשיים שלוש... וזהו... נרגענו... ההלם הראשוני חלף עבר... ויחד איתו הריגוש העוצמתי והתחושה שמשיח הולך להגיע... גם זה חלף עבר... קבל ביטול... עסקים כרגיל...

אבל אם תשים לב... אליבא דאמת אמת!!! הנתונים בעצמם כמות שהם הרי לא השתנו בכהוא זה!!! אם זה נכון שה' לפני שנתיים דפק על השולחן והכריז זהו... אני עושה פה סדר יום חדש!! מהיום יש פה קורונה ותכיר שאני מנהל את העולם ונשגב לבדי ביום ההוא הנתון העובדתי הזה לא השתנה בכהוא זה...

כל מה שהשתנה זה ברגשות שלנו... סו"ס אהנו בני אדם ואנחנו מתרגלים לכל דבר... וגם הדברים הכי הזויים שמתרחשים בעולם... גם לזה מתרגלים יום אחד... אז נכון שהתרגלנו לקורונה וזה טבעי, אבל לא לשכוח שהמצאות העובדתית לא השתנתה!!! זה שלפני שנתיים הופיע וקרא לעולם לסדר... והציב עובדות בטוח והעמיד אותנו בפני מציאות של "ונשגב ה' לבדו ביום ההוא", הנתון העובדתי הזה ממשיך להיות עדכני... לא רק כמו שהיה לפני שנתיים... אלא הרבה הרבה יותר... (כי... כי הנתונים הרבה יותר גדולים מאז) משום מה הגל החדש של הקורונה שמתחיל עכשיו... (אני כבר לא אוזר ראש איזה מספר גל זה) הגל הזה משום מה מאוד תופס אותי... כי אני פתאום מפנים שההלו... לפני שנתיים הרבש"ע הכריז על רפורמה חדשה בעולם... וזהו!!! כי אמר ויהי והוא ציווה ויעמוד וזה ממשיך לנהל את העולם כבר יותר משנתיים... ואחרי כל הכרכור מחיסון להכחשה ומפרייקטור למתווה בשורה התחתונה ונשגב ה' לבדו ביום ההוא... והקורונה פה!!!

וכפי שאמרתי... לפני שנתיים התרגשנו מזה!!! מאוד תפס אותנו שהרבש"ע פתאום הכריז פוס!! היתה לנו תחושה חזקה שיש פה קולות של משיח... אז נכון שבסוף כבר לא התרגשנו אבל אל תתבלבל!!! הסיבה שהפסקנו להתרגש, זה לא בגלל שמשוה הנתונים... אלא בגלל שהתרגלנו כזה כי אהנו בני אדם... אבל הנתונים עצמם כמות שהם לא רק שלא השתנו אלא הם רק העצימו!!! המצב שהיה הזוי לפני שנתיים שכולנו היינו בטוחים שהנה משיח... כעת המצב הזה הזוי הרבה יותר!! כי זה כבר שנתיים ככה!!! לפני שנתיים זה היה הזוי בסה"כ חודש... ועכשיו זה הזוי שנתיים!!! (תחשוב שלפני שנתיים היו אומרים שהסיפור הזה הולך להיות לפחות שנתיים... היית מתעלף פעמיים...) ממילא אני חושב שיש מקום שוב לחזור ולהתרגש ולהיזכר שמשיח בפתח!!! אדרבה... עכשיו ההתרגשות הזו היא הרבה יותר שכלית ושקולה... רבותי: המשיח בפתח... כבר שנתיים שהרבש"ע עושה פה סידורים... צריך להתכונן... האם זה הולך להיות מחר? לא יודע... גם אם זה עוד במוצאי שביעית הקרוב... אז בחצי שנה הזו אהנו עמוק בערב יומו של משיח!!!

מה שעורר אותי נקודה הזו... זו המלחמה בין רוסיה לאוקראינה... לפני חודש שוב היינו בריגושים שאוטוטו משיח מגיע... מה יש??? יש מלחמה בין רוסיה לאוקראינה... ולך תדע... זה יכול כל רגע להתפתח למלחמת עולם... וזה גוג ומגוג... והנה חלפו שבועיים ומשום מה הפסקנו לדבר על זה... עבר... שוב עבר לנו המשיח... ועכשיו אני שואל אותך... עזוב משיח... עזוב ריגושים... אני כעת מדבר איתך על נתונים הכי יבשים!! אני מדבר על פרשנות צבאית מדינית!!! האם יש כעת חשש למלחמת עולם?? בטח!!! ותגיד לי: מתי היה יותר חשש למלחמת עולם? האם לפני חודש או עכשיו? כל המומחים יענו פה אחד שעכשיו החשש למלחמת עולם הרבה יותר מוחשי מלפני חודש!!! ולמה? מסיבה פשוטה... לפני חודש המלחמה רק התחילה... צבא רוסיה רק התחיל לעשות את דרכו לכיוון קייב... ואילו עכשיו הוא הרבה יותר קרוב... הכל שם יותר נפיץ ורגיש ורווי דם... הצבא הרבה יותר מובס ומותש... והסיכוי כעת להסלמה פתאומית... זה עניין של הפצי אחד... בקיצור: כעת אהנו הרבה יותר קרובים למלחמת עולם מאשר לפני חודש!!! רק מה?? לפני חודש המלחמה בדיוק התחילה... לכן התרגשנו מאוד... ולכן המשיח פתאום היה אמור להגיע... כי... כי אהנו מרוגשים... מה... אתה לא רואה... ואילו עכשיו לפי נתונים כמות שהם!!! המשיח הרבה עוד יותר אמור להגיע מאשר לפני חודש... רק מה נעשה... אהנו כבר לא מרוגשים...

אז זהו רבותי!!! לא כתוב בשום מקום שהמשיח יגיע דווקא כשאנחנו מרוגשים ממנו... אדרבה... אם כבר, אז כתוב שבו דוד בא דווקא בא בהיסח הדעת... ובאמת התפלאתי: הרי סו"ס יהיו הרבה סימנים לפני שהמשיח יגיע... אז איך זה הולך ביחד? אם יהיו כ"כ הרבה סימנים לפני שהמשיח יגיע... אז איך עם ישראל יסחור דעת... הרי יש סימנים??

אני חושב שכעת התשובה היא מאוד ברורה: נכון... לפני שהמשיח יבא יהיו סימנים... ויהיו עוד סימנים ועוד סימנים... אבל יעברו שבועיים ונתרגל גם לסימנים הכי מובהקים...

אז זהו... שצריך לדעת שכל הקורונה הזו שחתמה כאן קבע בשנתיים האחרונות... בצירוף המלחמה שכעת ניטשת בכל עוז ברוסיה (למרות שאין לי ולך סבלנות לדבר על זה וכ"ש על הקורונה שיצאה לנו מהאזניים אבל זה לא משנה את הנתונים כמות שהם -) שתי התופעות האלו ביחד נותנים תחושה שאנחנו לקראת "ונשגב ה' לבדו ביום ההוא!!! מתי? לא יודע וזה לא משנה, מתי בדיוק זו שאלה שמתאימה לחנות מכולת... מתי היא נפתחת?? שמדברים על הטופס ארבע של הגאולה שלימה... זה לא עניין של היום ומחר... זה קרוב וצריך הרבה להתכונן... כלפי מה הדברים אמורים? סו"ס בניסן נגאלו ובניסן עתידים להיגאל ואנחנו מייחלים שזה יקרה... והלוואי וזה יקרה עכשיו... תכל'ס: למאי נפקא מינה? לא לעשות עסקי!!! לא לקחת ללב את הפייסיפקס של החיים... לדעת שאוטוטו הנה ה' אלוקים בחזק יבא, הנה שכרו איתו ופעולתו לפנינו!!! כשה' יופיע כאן בהדר גאון עוזו בבת אחת כל המפה תשתנה... כל מי שחשב שהוא לא מסודר בחיים... בבת אחת ה' יופיע עם מסמכים מסוג אחר!!! הנה שכרו איתו... כל מי שעבד את ה' יבא ויטול שכרו... כך שגם עכשיו המפה נראית כאילו יש כאלו שמסודרים בחיים ויש כאלו שלא... נא להתכונן!!! כמו שהקורונה העמידה אותנו בפני מזרח תיכון חדש... בקרוב ממש פתאום יבא האדון אל היכל... ובניסן נגאל... והכל פתאום ישתנה ולטובה... וממילא עד אז!!! במקום לשקוע בדאגות המחר... להיכנס לטורבו של תשובה ומעשים טובים... חשבון הנפש והכנה לקראת בא יום ה' הגדול והנורא...

את הדאגות האחרות נשאיר בצד... ונתמקד בערב פסח!!! בהכנות לקראת הגאולה...

הזהרו מחיקויים!!!!

(וטיפ קטן לעבודות לפסח)

אחת התופעות לוואי הבעייתיות ואפילו קצת מסוכנות שלאחר אשכבתיה דרבי זה תופעת **החיקויים!!!** בחור בן עליה ששומע כ"כ הרבה עובדות על הגדלות של מרן ר' חיים זיע"א נתקף בשאיפה סוערת אני חייב להיות ר' חיים ובכל מחירי!!!! וקדימה... מסתערים על המשימה... אני מתאר לעצמי שיש כבר בחורים שמסתמא מתפללים לה' שישכיח מהם את השם של הרחוב שלהם כי... כי הרי לפי הסיפורים ר' חיים לא ידע את השם של הרחוב שלי ואם אני כן יודע אז איך אני יצא ר' חיים...

אז כאן חשוב להדגיש שתי נקודות עיקריות: דבר ראשון: צריך לדעת שגם לגדול בישראל יש אופי!!! יש סגנון!!! כמו שאין שני נביאים מתנבאים בסגנון אחד כל שכן שאצל תלמידי חכמים קיים מושג שפרצופיהן שונים ודעותיהן שונות... אופי הלימוד והסדר יום של ר' חיים קנייבסקי היה לא רק גדלות עצומה בתורה... אלא בין הייתר זה גם היה סגנון!!! סגנון שהתאים לצורת החשיבה והאופי הספציפי של מרן זיע"א... וההרואיה: שאם תסתכל ימינה ושמאלה לא תראה אף אחד מגדולי ישראל שלמד בסגנון של ר' חיים... **ואני אגלה לך סוד:** זה לא רק ר' חיים, אם תשים לב גם כל אחד מגדולי ישראל בפני עצמו בייחס ללימוד הפרטני שלו... רק הוא ככה עשה ולא ראינו אחרים שעשו כמותו... ולכן אדרבה!!! אם כבר אתה שואל אותם... מה ניתן ללמוד מדרך הלימוד של גדולי ישראל??

לענ"ד המכנה המשותף בדרך הלימוד של כככל גדולי ישראל ללא יוצא מן הכלל... **השם למדו לפי האופי והסגנון האישי הספציפי שלהם!!!** ואיפה רואים את זה בצורה מאוד בולטת??? בזה שלכל גדול בישראל היה סגנון לימוד מאוד שונה... מאוד אחר... ומאוד לא שגרתי וקלאסי... ולא רק שונה מאיתנו הקטנים... אלא שונה גם מדרך הלימוד של שאר גדולי ישראל האחרים... ולמה?? **כי זה גופא** אחד מהסודות שמצמיחים גדול בישראל!!! גדול בישראל זה דבר שמתחיל מצורבא מרבנן שלא חשש מלהעיז וללמוד איך שמתאים לאופי שלו!!! זה בדיוק נקודת החולשה שלנו שאנחנו **לא** מעיזים לעשות וגדולי ישראל **כן!!! כן העיזו** החזו"א למד טור ב"י... למה?? כי זה מה שהתאים לו!!! ולמה אני לא?? יתכן מאוד שזה בגלל שאני לא מעיז... כי בבמ"ד שלי זה פחות מקובל... ר' חיים היה לומד ספרא ספרי מכילתא תנ"ך זוהר ומדרשים... למה אתה לא תראה אחרים עושים את זה?? כי זה לא מקובל... תחשוב שפתאום אנשים אותי יושב ולומד נביאים וכתובים זוהר... האור שמח והנצי"ב הוציאו ספרים חשובים מאוד על חמשה חומשי תורה... למה אני לא?? כי... כי בשביל זה צריך לשבת עם חומש פתוח... מה... אתה רוצה שיגידו עלי שאני לומד בסדר א' פרשת שבוע...?? אתה מבין את הכיוון??? וכן הלאה וכן הלאה... בקיצור: שורה תחתונה גדולי ישראל

צמחו מזה שהוא למדו לפי המשיכה הטבעית שלהם...

זאת אומרת: אם כבר יש לי מה ללמוד מצורת הלימוד של גדולי ישראל... זה פשוט להתחיל להיות **קשוב לאופי שלי ולנסות לזהות מה סגנון הלימוד היותר מתאים ואהוב עלי...** ודווקא ככה אני יכול לגדול בתורה!!!! (וכמובן: מיותר להזכיר שרק בגיל מסוים ניתן לקבל את המושכות האלו... בחור מישי"ק או בתחילת ישי"ג שעדיין לא עמד על דעתו ואפילו לא על דעת בהמתו... הוא לא בתורת לזהות את המשיכה הטבעית שלו, ולכן בייחס לתקופה הזו יש מושג שנקרא "שימוש תלמידי חכמים" שאז אתה כן נצמד לדרך לימוד של הרב) ומעתה אי לכך ובהתאם לזאת!!! מי שכעת יתחיל להיצמד ולחקות את דרך הלימוד של ר' חיים... **אין לך חיקוי פחל ולא מוצלח ולא קולע כמו זה...** כי אם כבר היה לר' חיים דרך לימוד מסוימת... זה לא ה'חובות' ולא הסדר הלימוד הספציפי שלו... אדרבה... אם כבר ההגדרה של הדרך לימוד של ר' חיים זה **האומץ** ללמוד בסגנון המתאים לאופי וצורת החשיבה שלו למרות שהוא לא ראה **אף אחד אחר** שנוהג ככה... ולכן אם אתה כעת הולך כקוף בבן אדם ומחקה את דרך הלימוד של ר' חיים דייקא... זה מתכון בדוק לצאת נישט!!! נישט ר' חיים!!! ואשר ע"כ איציק היקר!!! ה' רצה ר' איציק... ובשביל זה הוא נתן לך אופי מסוים, וסגנון מסוים, וצורת חשיבה מסוימת ושלל נתונים סביבתיים שמכל המכלול הזה ביחד יכול לצמוח ר' איציק... אם תחקה את ר' חיים או לחילופין את הרב שטיינמן זה יהיה אסון... למה?? כי הפסדנו את ר' איציק... ואל תעשה לנו את זה!!! תלמד מר' חיים, תחקה אותו... במה תחקה אותו?? בזה שכמו שר' חיים לא עשה לנו את העוול הזה... הוא כן הלך ישר לפי האופי שלו ולפי הסגנון שלו... ככה גם אתה תזהה את עצמך... תלמד להכיר את המשיכה הטבעית שלך ותנהג על פי זה וכך תגדל בתורה...

זו ההערה הראשונה- שגדולי ישראל למדו לפי האופי שלהם וזה מה שיש לנו ללמוד מהם... **זה דבר ראשון... חוץ מזה דבר שני:** לכל אלו שכעת מחקים את ר' חיים ולא כ"כ הולך לכם ואתם מאוד מאוכזבים מעצמכם. אני רוצה להרגיע: הסיבה שכ"כ כ"כ קשה לחקות את ר' חיים **זה לא רק בגלל** שהוא היה כ"כ גדול... אלא בגלל שעצם המושג חיקוי הוא דבר קשה!!! חיקוי מצד עצמו זו אומנות מאוד קשה ומסורבלת... לאדם קשה לחקות אפילו... **אפילו את עצמו...** אם נתן לי הקלטה של עצמי שאני מדבר שתי דקות, ותבקש ממני שאני אחקה את עצמי ואחזור במדויק באותם מילים ובאותו טון על מה שאמרתי יהיה לי מאוד קשה... למה?? כי עצם החיקוי הוא היצמדות עקשנית לדפוס שלבנית של מילים ותנועות וצורות זה עצמו דבר קשה... שתבין: הסיבה שקשה לי לחקות את הזמר אברהם פריד **זה לא רק בגלל** שאין לי את היכולות המוזיקליים שלו אלא גם בגלל שהוא בעצמו יתקשה לחקות את עצמו... וממילא לחקות את ר' חיים זה קשה לא רק בגלל שהוא היה כ"כ גדול... אלא בגלל שזה חיקוי וחיקוי זה סתם דבר קשה ו... ו... ובעיקר מיותר!!! זה לבזבז אנרגיה לחינם וללא תועלת. זה בעיקר בעיקר טכני ומיותר... זה אפילו לא מתחיל להיות קושי של שאיפות... זה סתם עקשנות להיצמד לדמות

ולעשות חיקוי עלב ולא מוצלח למה שהוא עשה... חבל על המאמץ המיותר... ולכן אין ברירה!!! אם רוצים לקחת שאיפות מאדם גדול שנפטר, אי אפשר להיצמד למעשים ספציפיים או לסדר יום נקודתי שהוא עשה... אי אפשר להיצמד לפיצי'פקטס ולראש קטן...

וכאן אני שוב חוזר ומשנן את מה שנכתב כאן (דווקא לאחרונה) לא פעם ולא פעמיים... צריך לדעת שלמרב האבסורד (זה לא אמור להיות ככה) רוב הסיפורים והעובדות שמספרים לנו על גדולי ישראל... בשורה התחתונה **רב הנזק על התועלת!!!** הסיפורים אמנם נותנים לנו קצת שדה תעופה של מעוף ודחיפה לשאיפות... אבל על הדרך הסיפורים האלו או מסיטים אותנו לכל מיני פינות שוליות ולא מהותיות... (כמו להיצמד לסדר יום או להנהגות הספציפיות של הרב...) או מעוותים לנו את ההסתכלות הנכונה...

אז מה בכל זאת כן??? אז לדוגמא: יצאו לאחרונה כמה ספרים עם הרבה תמונות מר' חיים, על הסדר יום המלא וגדוש בתורה ועל כל הנהגות שלו... אתה רואה איך שר' חיים מתעטף בטלית ותפילין... איך שר' חיים הולך לבית הכנסת מהר ויוצא לאט, איך שהוא סוחב ענפים לסוכה ואיך שהוא לומד גמ' ורמב"ם ומכילתא וכו' וכו'... והסתכלתי בזה ובהתחלה זה באמת הכניס אותי לאיזשהו תחושה מרוממת... תראה איזה גדלות... **ואז פתאום תפסתי את עצמי... רגע רגע...** בעצם את כככל התמונות האלו שצילמו את ר' חיים... עקרונית את כל זה אפשר לצלם גם אותי!!! גם אני מתעטף בטלית ותפילין, גם אני יושב ולומד, וגם אני סוחב ענפים לסכך... גם אני תורם לקופת העיר... ואז קלטתי שדווקא את הגדלות האמיתית של ר' חיים... **זה משהו שאי אפשר לצלם אותו!!!** רוצה דוגמאות?? הפלאפון **שלא** היה לו!!! הכמויות שעות שאנחנו מבזבזים על שיחות עם מה שלא פה... (החל מפלאפון וכלה במייל וקווי נייעס ופוליטיקה וכל מה שתכל'ס לא פה!! ולא נוגע לכאן!! מה שנקרא בלשון הגמ': חשבונות של מה לך ומה בכך) ואת הבזבוז הזה לא היה לו... **נו... כזה דבר אפשר לצלם??** הסבלנות הבלתי נתפסת שכן היתה לו להבבות אלפי ישראל שבאו לקבל ממנו חיוך ומילה טובה... **נו... כזה דבר אפשר לצלם??** השעה שהוא קם לפנות בוקר... (איך בדיוק תצלם את זה...?? מה... תצלם את השעון?? אז מי שרצה יכל לצלם או להקליט איך הוא אומר לרבנית ברכות השחר, אבל מישהו לוקח בחשבון שזה היה בשעה 2 בלילה) ועזוב מתי הוא קם... בא נדבר על מתי הוא הלך לישון בלילה?? בשעות המוקדמות של הערב... ו... ועוד בבני ברק... ועוד באזור של האולמות... מי יכול ללכת לישון בבני ברק בשעה 10.00 בערב?? ולר' חיים יש את המשמעת ברזל ללכת לישון כדי לקום לעבודת הבורא... **נו... את המשמעת הרוחנית הזו אפשר לצלם??** את מה תצלם?? את זה שהוא לא נגרר אחרי כולם ולא מרח את הערב... אלא ניצל אותו להכנה לקראת פאר טוקס של חצי חצות?? כולם יודעים את החלאקאס הרבים שהוא עשה... מישהו קלט שר' חיים בכלל לא אחז מזה והוא עשה את זה רק בשביל לעשות מצב רוח והרגשה טובה לכלל ישראל... זה לגמרי מוציא אותי מהכלים!!! לשבת שעות עם מספרים בשביל לעשות לאנשים טוב בלב... **מישהו יכול לצלם את**

שמתחילים לעבוד... אוטומטית אני מתחיל לעשות רונדלים... פותח מקרר... אולי משם תבא הישועה... ואז אני מוצא איזה גזיר עלון וקורא אותו... ואז סו"ס מגיע איזה צלצול טלפון שגואל אותי... ואז סו"ס אני ניגש לארון וכבר מתחיל לעבוד... ואז אני מוצא איזה אלבום ונכנס לנוסטלגיות... ובקיצור: בשורה התחתונה הבית נשאר הפוך... גם לא פתחתי ספר... וגם לא התקדמנו כלום לפסח... ובשורה התחתונה לא עשיתי כלום... ואז מגיעה תחושת **הסמרטוטיות** ותאמין לי!!! שלהרגיש סמרטוט זה ממש חיוב קרבן נזיר!!! הנזיר הרי מתחייב קרבן על זה שהוא חטא על הנפש וציער עצמו מן היין... ואני חושב שלהרגיש סמרטוט זה התעללות בעצמי!!! זו הרגשה כ"כ זיפתית... אתה מרגיש כזה כלום... שזה מה שמשניא עלינו את ערב פסח ובעיקר משניא עלינו את עצמנו... ותאמין לי שהרבה מהנפילות הרוחניות מתחילות שם!!! בתחושת הסמרטוטיות... (מי שמבין על מה אני מדבר... מבין יותר מידי טוב) ולא נותר לנו אלא לתפוס גיגית וסמרטוט ולצאת במאבק עיקש נגד הסמרטוטיות... **פשוט להתמקד!!!** אין פה מה להבין... פשוט להתמקד!!! לא בא לך לעבוד?? אין בעיה, אז לך ללמוד!!! אה... צריך לעבוד?? אז תעבוד... אה... אין לך כח לזה?? אז תחליט: עובדים חצי שעה ולא יותר!! אבל כשעובדים עובדים... וכעת מתמקדים בעבודה... לא כל היום בוכים... אוי... מה יהיה עם פסח... ואוי... מתי אני אפתח ספר... ותכל'ס לא עושים לא את זה ולא את זה... ושוב: שלא תבין לא נכון: אני לא באתי כעת לעודד **לא** את עבודות לפסח **ולא** את הלימוד... אני מתמקד כעת במי שנפל פה בין שתי הכסאות... **ההסמרטוטיות!!!** סמרטוטיות זה לא בעיה של אי עבודה לפסח וגם לא ביטול תורה... זה הגברא שבך... שבסופו של יום מרגיש סמרטוט... ואם אנחנו רוצים שהשבועיים הקרובים יעברו בגדלות המויחין ולא בקטנות... בשביל זה צריך היערכות והתמקדות... אבל אנא... אל תשאיר את המאמר בגיגית והסמרטוט של ערב פסח... זה בעיקר הערה נקודתית לעכשיו... עבודה נעימה...

להמשיך לעדכן שוב את החלטות קבינט הקורונה, והזן החדש מאפריקה. והחיסון הכושל מרוסיה וכו' וכו'... הסיבה שהוא בקי בזה כ"כ זה בגלל שהוא המשיך **להתמקד בזה באדיקות!!! התמקדות זה כח עוצמתי ללא גבולות!!!** ואם אתה רוצה עוד דוגמא אחת אחרונה להמחיש את כח ההתמקדות: כמה זמן אורך לכנרת להתמלאות?? חורף שלם והלואי... אבל להוי ידוע לך שאם הייתה דקה אחת בלבד שכככל הגשם שאמור לרדת באזור הצפון בדקה הזו... היה מתנקז כולו רק לכינרת ויורד רק שם... תוך **דקה אחת של גשם** הכינרת היתה עולה על גדותיה!!! (החשוב על זה... מתמטיקה פשוטה...) רק מה?? הגשם יורד בכל המקומות וגם... גם בכנרת!!! על אותו משקל: הראש שלנו נמצא באלף ואחד מקומות ו... וגם בתורה!!! העיניים שלנו פזלות לכל מיני מקומות ו... וגם לרצון ה'... אז לכן יש לנו קצת מכל דבר... אני יודע קצת תורה, וקצת קורונה, אני קצת נהנה מהחיים, וקצת מלא חרטות ומקבל ע"ע להתחזק... קצת שומר על העיניים וקצת לא... מכל דבר קצת... מה הפלא שיש לי כמות של מאה חמישים מילימטר בכל דבר!!! בתורה 150 מ"מ, בפוליטיקה 80 מ"מ, בקורונה 25 מ"מ, בפרנסה 83 מ"מ... ואילו ר' חיים הסכים להשקיע את כל ההתעניינות שלו רק בתורה!!! אז למה שזה לא יקרה?? למה שהוא לא יהיה בקי בכל שבילי התורה כמו נהג מוניית שבקי בכביש ??? ממילא אם יש לנו מה לאחוז בשולי גלימתו של ר' חיים זה לא כ"כ להתחיל עכשיו להיכנס לטורבו של חזרות ושינון וללמוד עוד מלא שעות... אלא בעיקר להשיל מעלינו עוד היסח הדעת שלא רלוונטי אלינו... להתנער מעוד התעניינות ועוד חשיפה לתחומים שלא מקדמים אותי לאן שחשוב לי להגיע... כבר כתבתי כאן שר' עזריאל טאבור זצ"ל היה אומר: שהוא לא קורא עיתונים לא משיקולי פאנאטיות אלא משיקולי ביזנס... אני לא מוכן להכניס את הראש שלי בשום נושא שלא רלוונטי אלי ולא מקדם אותי ביעדים שלי... אז שוב... אנחנו לא אוחזים שם!!! אבל לפחות **להתחיל...** להתחיל לעבוד בכיוון הזה... יש לנו כ"כ כ"כ כ"כ הרבה נושאים נוספים שממלאים לנו את הראש... וכעת באשכבתייה דרבי שאנחנו רוצים לאחוז בקצות דרכיו, פשוט לדחות לצד נושאים אחרים... לפחות **חלק מהם!!!** וכאן כל אחד במקום שלו!!! יש אחד שצריך לקבל על עצמו להפסיק להאזין לקו נייעס מסוים... ויש אחד שזה אצלו להפסיק להתעניין בפוליטיקה מסוימת שמאוד מסקרנת אותו... בקיצור: לב יודע מרת נפשו... ויש כאלו שצריכים להיגמל מכמה קבוצות וואצפ ולהישאר רק עם אחד... כן... הרי כולם הסתובבו אצל ר' חיים, הוא הרעיף ברכות על כולנו... אז לכולם יש מה להתחזק כעת!!! כל אחד ברמה הרוחנית האישית שלו צריך טיפ טיפה **להתמקד!!!** אצל האברך הבן עליה זה מתבטא יותר בדקויות... ואילו אצל המוגניסט זה מתבטא בלהיות קצת יותר פנוי לחיק המשפחה שה' רוצה אותך איתם... וכן הלאה וכן הלאה... ברגע שנהיה קצת פחות מפוזרי קשב וקצת יותר ממוקדים... אוטומטית ההתמקדות תתנקז לתורה ומעש"ט...

זה?? את המספריים ואת התלתלים אתה יכול לצלם... את האבא המרוגש שמצידו מרגיש שכל ההשפעות יורדות עכשיו מהשמים על הילד שלו (לא סתירה שזה נכון) אבל מישהו יכול לצלם את אגוטא ייד שמוכן להקריב מזמנו על חשבון החובות שלו בשביל לעשות נחת רוח לנשים... וכן הלאה וכן הלאה... הגדלות האמיתית של ר' חיים זה לא היה הסדר יום הספציפי וגם לא מה שראית בתמונות... אלא מה שעומד מאחורי זה...

אז בסדר!!! תסתכל באותו ספר תמונות... תנשום את האוויר הרים הזה שנצפה מול עיניך... תתחבר לתמונה... אבל אל תתקע במה שאתה רואה... אל תתקע במספריים!! תכנס ל-מה שעומד מאחורי זה, **ודוקא במה שעומד מאחורי זה... בזה אנחנו שייכים!!!** בזה יש לנו שייכות!! כשאני רואה את התמונה של ר' חיים עם המספריים... אני לא רואה פה מספריים ותלתלים... **אני רואה פה סבלנות!!!** ועם סבלנות יש לי הרבה עבודה... ואצלי זה דוקא לא ברקע של התלתלים... אין צורך... אני פוגש את זה במספיק מקומות אחרים... וכן הלאה וכן הלאה...

וסתם ככה כולם מתפעלים מהבקאות העצומה של ר' חיים בתורה...

סליחה... בעצם אל תשכח שמדובר ביהודי שכל החיים שלו היה מונח רק בזה!!! רק רק בתורה!! אז בעצם מה הפלא שהוא היה כ"כ גדול בתורה?? מה אתה רוצה... **זה עניין של התמקדות!!!** פשוט את כל הזמן שאנו מבזבזים בשביל דברים אחרים הוא ניקז רק לתורה... אז מה תרצה?? שהוא ישאר באותו גובה כמו כולם?? זה בכלל לא סוגיה של זכרון וגדלות בתורה!! זה פשוט עניין של **התמקדות!!!**

אני אתן לך דוגמא מוכרת: אני לאחרונה איבדתי ראש לגמרי עם הקורונה. (מסתמא גם אתה) יותר מידי הרבה קודים ותוים סגולים וירוקים והנחיות ופרוייקטורים ומספרי חיסונים ומספרי גלים... ומאומתים... ובידודים... ומילים לועזיות שצצות לך כל שבועיים... ומכחישי החיסונים... ודי... איבדתי קשר עין... תחשוב: לאחוז ראש בכל המידע של מונחי הקורונה מתחילתה ועד עכשיו... אני חושב שזה חומר לימודי לכל דבר!! מדובר בספרים עבי כרס... עכשיו: ברור לי כשמש בצהרים שהשדרן של קו הקורונה זוכר את כל החומר הזה **כמונח בקופסא**, הוא זוכר במדויק ויודע לדמות מילתא למילתא, בין הגל הזה לגל השלישי... ולהשוות מספרי מאומתים מול החולים במצב קשה... וכמות המתחסנים והיוצאים לחו"ל ואלע אלע אלע... הכל מונח אצלו בראש... ואל תסמוך עלי... אתה מוזמן להקשיב לקו ולראות גדל'ת!!! כמובן גדלות בתורת הקורונה...

ואין באמת?? מאיפה יש לו את ההיקף של הידע הזה?

פשוט מאוד: כי אני התעניינתי בקורונה והקשבתי לקו הזה חודש חודשיים... ודי... זהו... עבר לי... עברתי לנושא הבא... **ואילו הוא נשאר שם!!!** נשאר

תפילות רבים על יענקלה... והן קל כביר לא ימאס תפילות רבים...

התאריך כעת כ"ז באדר ב'... מתח לא נורמלי בבית משפחת יענקלה!!! בני המשפחה התגייסו לתפילות מעומק לב על ראש המשפחה ר' יענקלה... אפילו בבית הכנסת תלו מודעה: נא להתפלל ולעזור רחמי שמים מרובים על ר' יעקב בן שרה שעומד לקראת בדיקה גורלית בכ"ט באדר... והן קל כביר לא ימאס תפילות רבים... ובכן: נקדים את המאוחר ונספר בקצרה: יענקלה שלנו כבר מצורע למעלה משלושה חודשים... בהתחלה כולם היו בהלם... כל העיר היתה כמרקחה... כל העולם דיבר על זה... זה רץ ברשת ואפילו היה על זה פייק ניוז... כי כולם מכירים את יענקלה... יענקלה זה אדם שכולנו חבים לו את החיים שלנו... מדובר באדם נועז ואמיץ שחרט על דגלו את הניקיון כפיים הדמוקרטי שנקרא **"זכות הציבור לדעת"!!!** הוא תמיד דואג מתוך אחריות ונחישות ליידע את הציבור במידע נחוץ ש... ש"זכות" הציבור לדעת!!! אם יש מתח מסוים בשלום בית בין שני בני זוג בשכונה... כולם רגועים... זה עניין של שעות עד שיענקלה יציף את זה ברשת בצורה ניטרלית... הוא יציג את שני הצדדים ויפרט את כל הטיעונים... זה יפתח כפורום ציבורי פתוח... וכולם יחוו דעה בנושא... אם יש איזה פרץ ויוצאת ותלמיד שמקדיח תבשילו שלא ברבים... אל דאגה... שליומלה הנאמן והמסור ידאג להביא את המידע לידיעת הציבור... שליומלה לא אוחד מדברים שמתופלים בשקט כי... כי אתה יודע... הרי היום הכל פוליטיקות... אי אפשר לסמוך על אף אחד שיטפל בנושא בצורה יסודית ולא יטיח... לכן ליענקלה שלנו יש עקרונות בלתי מתפשרים שזכות הציבור לדעת!!!! וככה כל נושא מוגש להכרעה פומבית ציבורית... ככה הדברים מטופלים בשקיפות ובניקיון כפיים... אה... יענקלה... איזה הכרת הטוב יש לנו אליו... מכמה נזכרים הוא הציל אותנו...

והנה!!! יום בהיר הגיע וכעת זכות הציבור לדעת שיענקלה נהיה מצורע!!!! וטמא טמא יקרא!!! אה... אנחנו לא מעכלים... איך יכול להיות שדווקא יענקלה הישר באדם... בעל השקיפות והניקיון כפיים... דווקא הוא נהיה מצורע... מי כעת יעדכן את הציבור בכל מה שצריך לדעת... בהתחלה ההלם היה גדול... אפילו ברשת נפתחה קבוצה מיוחדת למחאה ספונטנית... גם יענקלה בעצמו שנאלץ ביום בהיר אחד לעזוב את ביתו ולצאת מחוץ למחנה... גם הוא היה במצב של הכחשה... הוא היה עסוק בלהאשים את הכהן שבא לראות את הנגע שהוא עיוור צבעים... וכשהוא יצא מהמחנה והתיישב שם באוהל כמו מנודה... במקום לקרא לזה אוהל מצורע... הוא החליט לקרא לזה אוהל מחאה נגד עסקנים כהנים שמנסים לסתום פיות ומנהלים מאבק נגד זכות הציבור לדעת... בהתחלה היה לזה תהודה גדולה... אפילו קמה הפגנה מול ביתו של ר' ירמיה הכהן שהוא זה שהסגיר את יענקלה... אנשים הפגינו ודרשו מר' ירמיה שיחזור בו מהעלילה ויספר לנו איזה עסקנים שלחו אותו להתנצל ליענקלה... ר' ירמיה הכהן יצא מהבית ואמר להם: רבות... אין בעיה!!! אני מוכן לחזור ביי! תגידו ליענקלה שיחשוף זרוע קדשו ויראה לכולם את הגב הלבן שלו עם המחיה באמצע ועם שיער לבן... ובבקשה... שישלח את זה בוואצפ לכולם ושהציבור יכיר... הרי יענקלה חרט על דגלו את השקיפות המלאה וזכות הציבור לדעת... אז קדימה... אם אתם לא מאמינים לי שהוא מצורע... שהוא בעצמו יתן לציבור לשפוט!!! ושם!!! שם המחאה לפתע הסתיימה בקול דממה דקה... יענקלה כמובן לא הסכים בשום פנים ואופן להראות את הכתם הלבן הענק שנמצא בגבו ועמוק אין מראהו הן העור... הוא ממש לא שש לזכות את הציבור בלעשות שטייגן במראות נגעים על העור שלו... ואם בהתחלה הוא עוד ניסה להחביא את המחיה (בשר חי שבולט בלב הנגע שזה נחשב **סימן** טומאה... שכל זמן שיש נגע בלי סימן, המצורע הוא רק מוסגר ויש סיכוי שהוא יפטר, אבל כשיש סימן זה צרעת מוחלטת וכאן צריך תהליך של טהרת מצורע) אז כעת המחיה התרחבה והנגע פשה, וכעת גם יש כמה שערות לבנות בשביל הבקשיש... (שזה עוד סימן טומאה... בצרעת עור בשר יש שני סימנים, מחיה ושתי שערות לבנות)... ואכן זכות הציבור לדעת וחובה לדעת שיענקלה שלנו מצורע וטמא טמא יקרא ורבים מבקשים עליו רחמים... תכל'ס... הזמן עשה את שלו!!! ואם בחודש וחצי הראשונים עדיין יענקלה היה עסוק בלהציף ברשת את ההתנכלות של הממסד החרדי שחושש לעורר בגלל "זכות הציבור לדעת"... עם הזמן יענקלה הפנים את מצבו והגיע תורו לחשוש גם הוא לעורו!!!! לעור בשרו! אף בשרו עליו יכאב... (צרעת זה דבר כואב... זה לא רק טמא... זה גם כואב) ובחודש האחרון משהו שם השתנה... הציבור כבר פחות "זוכה" לדעת... יש כמה יהודים שפתאום התחילו להגיע לבית הכנסת והתחילו להרשות לעצמם להסתובב ברחוב לאחר שיענקלה השמיץ אותם והציף אותם ברשת...

ליענקלה היה הרבה הרבה זמן לחשוב!!! הוא פתאום קלט מה התחושה של אדם מבודד שמסומן כמנודה ע"י כולם וזכות הציבור לדעת שטמא טמא יקרא... המפגש האישי את הבידוד החברתי נתן את אותותיו על יענקלה ומשהו שם נסדק... יענקלה התחיל להבין עד כמה "זכות הציבור לדעת"... לא כ"כ בטוח שזה ניקיון כפיים וזה לא ככה שקיפות ואחריות... זה בעיקר חוסר מצפון ורוע... לא כל אחד יכול להבין את זה... יש כאלו שבשביל להבין את זה... הם צריכים קצת התאוררות מחוץ לשלוש מחנות... ולפגוש מקרוב את ההרגשה של "בית החפשית" איך זה להרגיש שכולם מדברים עליך וכולם מנדים אותך ואתה זרוק כמצורע.

ולאחרונה העסק מתחיל להיות מעודד... אם בהתחלה הכהן ראה את הנגע והוא היה נראה עזה כשג... זה היה צרעת הכי חריפה!!! שאף אחד לא יכל להתווכח עליה... (גם ברשת כולם היו מסכימים שזה צרעת...) לאט לאט כהה הנגע... הכהן ר' ירמיהו שמגיע במסירות יום יום לראות אולי משהו שם כבר התקדם... ביום כ"ג באדר הוא כבר ציין בסיפוק שרואים כיוון... אמנם זה עדיין שאת לבנה בעור בשרו... אבל זה כבר מתקרב לקרוב ביצה שזה הלבון הכי דהה... גם המחיה התחילה להצטמצם סו"ס... ו... ותשמע... יש סיכוי... והכהן המשיך להגיע יום יום... ושוב הוא בודק... מודד... מתפלל ומייחל...

יענקלה עומד משתאה מהמסירות והאכפתיות של כל מיני יהודים מהשכונה שכ"כ כללתי עליהם... ותמיד הייתי בטוח שהכל אצלם אינטרסים... מגיעים במסירות ונותנים אוכל ושתייה חמה... דואגים שלא יחסר כלום... ור' ירמיה הכהן בכלל... זה שקראתי לו עסקן שסותם פיות... הוא לא מפסיק להגיע לכאן ועם דמעות בעיניים הוא מייחל ומקווה שנגמור עם זה בקרוב... כל פעם שהוא מגיע הוא טמא והבגדים שלו נטמאים... יש פה אנשים שמוכנים להיכנס אלי רק עם בגד ים כי אין להם כח כל היום לטבול גם את הבגדים... אבל ר' ירמיה נטמא ושוב פעם נטמא... ומדובר בכהן שהמחיה שלו זה מתרומה וחלה... ובגלל שהוא מגיע אלי הוא נאלץ לטבול ולהמתין עד הערב שרק אז העריב שמשו אוכל בתרומה... אבל לא מעניין אותו כלום... הוא נחוש להוציא אותי מפה כמה שיותר מהר... ותכל'ס... כעת נכון לעת כתיבת שורות אלו... התאריך כ"ה באדר ב'... ואם כולנו נתפלל ונרעיש עולמות יש סיכוי שעד כ"ט באדר יכהה הנגע ואז יענקלה יוכל להיכנס למסלול הטהרה... והתאריך כ"ט באדר הוא קריטי!!! כי המסלול טהרה של מצורע זה לא כמו בטומאת מת... בטומאת מת זה תהליך קצר שמתחיל ונגמר בשבוע ימים של פרישה לטהרה... אבל בטומאת צרעת זה תהליך של שבועיים לכה"פ... והתאריך האחרון לקראת פסח זה כ"ט באדר ב'... אנא... העתירו ברחמים... בשבוע הבא נעדכן אתכם בהתפתחויות... מקוים מאוד שיהיו בשורות טובות... תליי בכס!!! והן קל כביר לא ימאס תפילות רבים...

נקודה למחשבה מול הפריחה המלבלבת

בא"י

במאמר זה אחרון השאלה: מה ישראל כ"כ מתרגשים מהאש הקטנטונת שירדה על המזבח... וכי חסר להם אש שירדה מהשמים אם זה במתן תורה או בעמוד אש של כל לילה??

והתשובה היתה: שהפעם ההתרגשות היא מהנימה אישית!!! זה אש שה' שלח לי... זה לא עוד אש גדולה של ה'... ע"כ במאמר שלפניך... על אותו משקל בדיוק!!! כאן גם טמונה התשובה על השאלה שכולם שואלים: מה יהודי כ"כ מתרגש מארץ ישראל?? שהיא ארץ טובה ורחבה והיא זבת חלב ודבש??? וכי משהו מתעלם מעצם העובדה שבאירופה יתכן שאפשר למצא נוף הרבה יותר יפה... ואולי גם מחצבים ואוצרות אדמה יותר מארץ ישראל...?? וכי משהו מתעלם מהעובדה שיש עולם מאוד גדול ורחב מחוץ לגבולות ארץ ישראל??? מה התשובה?? נכון!!!

יש עולם גדול ויפה גם מחוץ לארץ ישראל... אבל כל העולם הגדול הזה זה מה רבו מעשיך **השם**!! זה העולם של ה'... בוקר טוב... אני יודע שה' גדול... ואני גם יודע שה' בורא עולם יפה ונופים מדהימים ומקולות מים רבים אדירים ומשברי ים... אבל כל היופי של שווייץ עדיין לא מדבר אלי... כי זה יופי ועוצמה של ה'... זה כמו הדברים המאוד יפים ונחמדים שנמצאים בחלון ראוהו של החנות שיכולים לבשר לי שבהנות יש הרבה דברים טובים... אבל מה זה אומר לי... כך אותו דבר... כל היופי והעוצמה שיש בעולם הגדול זה הנוי והנצה והסיגוי והשגב לחי העולמים... זה לא חידוש!!!!

רק מה כן מרגש אותי??? ארץ חמדה טובה ורחבה **שרצית!!!!!!** שרצית והנחלת לאבותנו לאכול מפריה ולשבוע מטובה... זה ארץ שלי... זה ארץ שה' נתן לי עם כל הלב ושוכן בה איתי... ממילא החיבה שלנו לארץ ישראל זה לא בהכרח ממוקם שהנה הארץ שזכתה להיות שייגית העוצמה והיופי... אלא על הנימה האישית והביטוי שטמון בה!!! ה' ברא את ארצות הברית על כל העוצמות שיש בה... אבל ה' פעם נתן את ארצה"ב לאמריקאים?? בחיים לא!!! כל אמריקה על כל שללה הוא בסה"כ חלון ראוהו של בורא עולם והאמריקאים מסתובבים שם כמו דלפון שמסתובב במרכז קניות... הם בהחלט פוגשים הרבה עוצמה וכוח בחלון ראוהו של ה'... אבל זה לא קשור אליהם! ה' אף פעם לא נתן את ארצה"ב לאמריקאים... אבל כשאני מסתובב בארץ ישראל... זה ארץ שה' נתן לי עם כל הלב!!! הפרחים שעששו מלבלבים בארץ ישראל זה זר פרחים אישי שה' שלח לי באופן אישי... דרך משל: זה כמו רווקה שמחכה בכליון עיניים מתי אוכה להיות כלה ואז אקבל זר פרחים מהצד של החתן... בעצם אם נשחק ראש קטן מה הבעיה?? חסרים חנויות פרחים?? שתלך לצומת הקרובה ותקנה לעצמה כמה פרחים שהיא רוצה?? נו... מה התשובה?? הוי... שתהיה בריא... פרחים לא חסר לי... אני רוצה פרחים **מהחתן!!!!!!** גם אם תביא לי קונטיינר של פרחים מהחנות זה לא מדבר אלי כמו זר פרחים הכי קטן שמגיע מהחתן... זו התפיסה שאמורה להוביל אותנו כשאנחנו זוכים להלך בחודש ניסן בארץ ישראל... הרי גם אנחנו מברכים ברכת האילנות וגם החוצניקים... **אבל יש**

הבדל עצום בינינו לבניהם

הם מסתובבים בעולמו של בורא עולם... ומסתכלים בחלון ראוהו ונוכחים לדעת שה' יודע לעשות פרחים יפים... נו... כרוך שלא חיסר בעולמו דבר וברא בו אילנות טובים... אבל כשאנחנו מסתובבים על אדמת ארץ הקודש ורואים את הפריחה הנפלאה... זה ארץ חמדה שהנחלת לאבותינו!!! זה פרחים שה' שלח לי אישית!!!

זו נימה אחרת לגמרי... אני לא רוצה לצאת מא"י... כי נכון... נכון שמחכים לי בחו"ל קונטיינרים של פרחים יותר מרהיבים וצוקים מושלמים שאולי יותר יפים מהארץ... אבל זה יופי שלא מדבר אלי!! לא מספיק לי לברך שלא חיסר **בעולמו** דבר! אני רוצה לזכות ולברך על הארץ **אשר נתתי לי**!!!

איך מצליחים להתעורר מתוך תרדמת של ביה"ז?

בשבת הקרובה יחול א' בניסן... יום שנטל עשר עטרות!!!! ראשון להשראת השכינה, ראשון לירידת האש וכו'... **אגב: במאמר חצי מוסגר...** יום א' בניסן וכל השבוע שאחריו אלו ימים גדולים שמסוגלים להשפעות גדולות!!! משום מה כמעט ולא מדברים על מעלת ימים אלו כי זה ערב פסח ואין זמן... אבל אסור לשכוח שמא' בניסן לא אומרים תחנון עד י"ג בו... ובפרט א' בניסן שזה יום שנטל עשרה עטרות!!!! ראשון לכהונה, ראשון לברכת כהנים וכו'... בקיצור: הוא יום שמסוגל ל... להיות **ראשון!!!** ראשון ל-מה??

אתה כבר תחליט!!! אתה תחליט איזה דף חדש מתחשק לך להתחיל... אתה תחליט עם איזה קבלה טובה אתה רוצה להתחיל את ראש השנה לחודשים ושתוכל לומר שהיום הזה נטל **אתה עשרה** עטרות... העשר עטרות שמוזכרות בחז"ל... ועוד עטרה אחת שאני זכיתי לה...

עכ"פ כפי שקראנו בפרשה הקודמת... ביום הזה היה מתח גדול... כלל ישראל עוקבים בחרדה האם תרד אש מן השמים או לא... ומחכים... וזה לא קורה... וממשיכים לחכות בדריכות לראות אולי האש בכ"ז תרד והיא עדיין לא יורדת... ואז אהרן מתבייש... ומשה ואהרן נכנסים ומתפללים שתדד אש... ואז לפתע!!!! ותצא אש מלפני ה' ותאכל את העולה והחלבים, ואז וירא כל העם וירדו ויפלו על פניהם...

איזה התרגשות עצומה... מה יש?? **ירדה אש מן השמים!!!**

ואני לא מבין: הרי אל תשכח שמדובר פה בדור המדבר ש... שאותות ומופתים זה מעשים שבכל יום אצלם... הם כבר שנה שלמה הם רואים מידי בוקר את עמוד הענן... ומידי לילה את עמוד האש... ועמוד האש מסתמא היה הרבה יותר גדול מהמזורה הקטנה הזו שכולם עכשיו מחכים לך בכליון עיניים שתדד ותאכל את העולה והחלבים... אז מה ההתרגשות הגדולה והעסק הגדול סביב הזו מהנס שתדד אש מהשמים או לא תרד?? מילא בדור שלנו... שאין אותות ואין מופתים... לו יצויר שהייתי כן מוריד אש מהשמים או לא... זה באמת משהו מאוד מרגש ומעצים... אני גם מבין שכשאליהו הנביא מוריד אש מהשמים זה היה בבחינת "ה' הוא האלוקים..." אבל בדור המדבר שכל ההולך ילך שלהם היה נס אחד גדול... ארוחת בוקר זה מן... והתאורה בלילה זה עמוד האש... אז שתדד אש מהשמים או לא תרד זה מה שמטריד אותם??

נו... באמת למה היתה כזו התרגשות דווקא סביב האש הזו שצריכה לרדת מהשמים?? **נ... תגיד**

אתה... התשובה היא פשוטה ביותר:

עם כל הכבוד לכל היד החזקה וכל המורא הגדול וכל האותות והמופתים אשר עשה משה לעיני כל ישראל... כל זה עדיין שייך לה'!!! גם כשה' שולח עמוד ענן ביום ועמוד אש בלילה זה חלון ראוהו של ה'... זה לא חידוש!!! סו"ס ה' הוא בורא עולם והוא כל יכול וממילא הוא יכול להוריד לחם מהשמים וגם אש משמים... **אבל!!!** האש הקטנה הזו שאנחנו כעת מייחלים שתדד ותאכל את העולה והחלבים זה משהו אחר!!!

זה לא אש!!! --- אלא אשה!!!

זה כבר לא עוד **אש** ששייכת לה'... כאן הסיפור הוא שאני בניתי לה' מזבח... אני הקרבת לה' עולה וחלבים והנחתי על מזבח ריק ואני רוצה שה' יקבל את זה **כאשה!!!** אשה ריח ניחוח לה'... האש הזו שאני מחכה לה זה לא עוד אש של ה'... זה אש-ה'!!! זה אש שה' מבטא שהוא רוצה בי וחפץ בי... ורצה ה' אלוקינו בעמך ישראל **ואשי** ישראל ותפלתם מהרה באהבה תקבל ברצון... זה המתח הגדול... זה כמו בן אדם שמסתובב במרכז מסחרי גדול... ואוהו... הפה שלו פעור... תראה איזה דברים יש פה בחלונות ראוהו... יש פה רכבים חדשים... מטבחים... כיוורים... בקניון ניתן לפגוש את כל טוב מצרים... אלפי תכשיטים מכסף וזהב... ספרים... בגדים... מה לא... אבל מה זה עוזר לי... כל זה לא שייך לי!!! זה שייך לחנות!!! זה לא נוגע אלי...

על אותו משקל: משה רבינו הראה לנו כמה ה' גדול... הראה לנו שה' הוא אש אוכלה... עמוד האש... אבל עדיין זה לא קשור אלי!!! זה הוא יתברך... זה בורא עולם שהוא קונה הכל ומה רבו מעשיך ה'... מלאה הארץ קנייניך... **אבל!!!** ברגע שירדת אש מן השמים ואוכלת את העולה והחלבים... אוהו... זה אלוקים שלי!!! זה אש שלי!!! **אשי ישראל!!!** זה אבא שבשמים שמוכן לקבל ממני **אשה** ריח ניחוח לה'... ההתרגשות פה זה לא הנס הגדול שהנה הגיע אש פלאית שירדה מהשמים... אלא הנימה האישית שיש כאן... זה אש של רציני מה'... שה' מוכן לשכון אצלי...

מה אתה חושב: במתן תורה ירדה אש עצומה ונוראה מהשמים... וההר בוער באש עד לב השמים... אבל כמה שהאש של מעמד הר סיני היתה גדולה ופרחה נשמתנו... עדיין זה היה הרבה פחות מרגש מהאש הקטנטונת אמה על אמה שירדה בהקמת המשכן מהשמים... ולמה??

כי שוב: האש שירדה מהשמים במעמד הר סיני זה האש של ה'!!!
ואילו האש שירדה מהשמים בחנוכת המשכן זה **אשה!!!** אשה ריח ניחוח לה'... ה' חפץ בי... וערבה לה' מנחת יהודה וירושלים...

---בין הזמנים בפתח... אוטוטו מגיעים יומי דפגרא... בפרט בחודש ניסן שכל יום זה משהו אחר... קשה מאוד להיצמד לסדר יום נורמלי בערב פסח... ותכל'ס... גם אם במשך החורף הייתי שקוע בלימוד כמו מדורת אש... הייתי כל כולי דבוק בתורה ובעבודת ה' כמו אש... פתאום כל האש הזו דעכה וזזה לפינה ואני מוצא את עצמי נאבק על המינימום... אני נלחם עם עצמי לקום בזמן... וללמוד לפחות שעה או שעתיים... (וגם לעשות משהו עם עצמי)... ואז מגיעים כאלו רגעים נפולים שהתחושה היא איך... איך נפלו גיבורים?? במשך זמן חורף הייתי אש להבה!!! הייתי לומד שעות ע"ג שעות... והנה בבין הזמנים... סו"ס כבר הצלחתי לסחוט מעצמי שעתיים רצופות ואני כבר מרגיש שזה אצלי מעל ומעבר...

אבל לא!!! אל תראה את זה ככה... זה עובד הפוך!!!

במשך זמן חורף הייתי שתול בבית ה'... הייתי בהר סיני... שמה יש אש אוכלה... שם ה' יורד באש... וכל ההר בוער באש... כמה שהאש האדירה של הר סיני היא עוצמתית וסוחפת ונפשי יצאה בדברו... אבל עדיין!!! עדיין האש הקטנטנה שצריכה לרדת על אמה על אמה של המזבח יותר מרגשת!!! למה?? כי זה אשה!!! זה אש שלי!!! זה אש של עולה וחלבים שהקרבת לה' וה' מקבל את זה באהבה... זה אש שלי...

נכון שבמשך הזמן למדת כמו אש להבה יותר מבין הזמנים... אבל האש הקטנטונת של בין הזמנים הרבה פעמים מרגשת יותר... כי זה אש שכל כולה רציני!!! כל כולה נימה אישית... שאתה הסכמת להקרוב לה' שעה של לימוד שכל כולה עולה!!! כל כולה הקרבה מצידך... וה' קיבל ממך את זה כעולה!!! אל תזלזל באש הקטנה של בין הזמנים...

מצאתי הגדרה נפלאה לעבודת ה' של בין הזמנים:

האש הקטנה של בין הזמנים זה **לא** אש קטנה, אלא **אש נמוכה !!!**

למי שקצת מבין בבישולים... (תברר במטבח) יש מאכלים שבשביל לבשל אותם... צריך דווקא **אש נמוכה!!!** על אותו משקל: יש קרבנות מסוימים שניתן להקריב לה'... וזה מגיע דווקא ממקום של **אש נמוכה!!!**

כי כשהבית מדרש בוער כמדורת אש בתחילת הזמן... זה אמנם אש... אבל סו"ס זה אש של ה'... זה האש שנוצרה מהאווירה הכללית של הבית מדרש... אז עם כל הכבוד לאש הזו... היא לא לגמרי קשורה אלי... אני אמנם נשרף ונסחף באש הזו... אבל היא לא אש שלי!!! ואילו דווקא בבין הזמנים שהאש מתקטנת ומתנמכת... **ואני מוצא את עצמי על אש נמוכה!!!** ובכל זאת אני מקריב עולה וחלבים ומעלה אותם בקושי רב על גבי המזבח... גם אם בסופו של דבר יוצא לי בקושי אמה על אמה של שעה וחצי של לימוד שהצלחתי לסחוט מעצמי... אבל האש הקטנטונת הזו... היא **אש אישית שלי!!!** אש שירדה מהשמים במיוחד בגללי ובשבילי...

אגב: בשבוע הבא תהיה שבת הגדול... מה נותן לשבת הגדול את השם שבת הגדול (עכ"פ מבחינה הלכתית)?? **ההפטרה שלה!!!** ההפטרה של שבת הגדול מתחילה ב-ערבה לה' מנחת **יהודה!!!** המנחה של יהודה... דווקא של יהודה מאוד עריבה לה'... וזה!!! זה מה שעושה את שבת הגדול... מה יש דווקא במנחה של יהודה??

פשוט מאוד: כידוע: יהודה מסמל את כח היחיד (לעומת יוסף שמסמל את כח הרבים...) חודש ניסן שייך לשבת יהודה!!! חודש ניסן זה חודש שכל כולו יחיד... כל כולו בין הזמנים... כל אחד נמצא בחור שלו... (גם בקרבן פסח שכולם מגיעים לירושלים... אבל תכל'ס קרבן פסח נאכל בתבורה קטנה... אין טישים בליל הסדר... גם בקרבן פסח של הרבי גדול אי אפשר לאכול אצלו יותר מחמישים בני חבורה שיהיה לכולם כזית פסח) וערבה לה' מנחת **יהודה!!!** לה' יש חביבות מיוחדת דווקא לאש הקטנטונת של יהודה... האש הבודדת הזו... המדורה הקטנטונת שיהודה מבעיר לה' לבד לבד... בבית מדרש חצי חשוך... זה מה שהכי ערב לה'... עוד יותר מהאבוקה הכי גדולה שכולם ביחד מבעירים כאיש אחד בלב אחד... אל תשכח שאבוקה לא כשרה לבדיקת חמץ... בבדיקת חמץ צריך דווקא נר קטן!!! למה?? כי רק אש קטנה יכולה להגיע לכל החורים והסדקים... אש גדולה לא יכולה להגיע לכל החורים והסדקים... למה?? כי היא סבגה של אור... היא נותנת מכת אור ונעלמת... ואתה נשאר בעלטה... יכול להיות אורה נפלאה... אבוקה של אש קודש אבל ברגע שהאורה נעלמת... הציבור מתפזר... הכל נעלם!! ואתה נשאר עם כל החורים והסדקים בעבודת ה'... עם כל הרגעים השפופים שאתה לא מצליח להבעיר את עצמך... אבל דווקא אש קטנה של בין הזמנים שאני מבעיר **מעצמי...** תובע **מעצמי...** ומתחכך **עם עצמי** ומצליח להוציא מעצמי חזקו והתעוררות שמגיעה נטו ממני בלי הגלגלי עזר של המסביב... האש הקטנה הזו היא זו שתלווה אותה תמיד... היא יכולה להגיע לכל החורים והסדקים שיש לנו בעבודת ה'... כי זו מצית שלך!!!

---וזה העבודה של א' בניסן!!! להתלמד להקריב **אשה** לה'!! לא רק אש אלא גם אשה... תכל'ס מה באמת נקודת ההבדל בין אש לאשה???

אש הכוונה היא שיש **יש כבר אש!!!** העסק כבר בוער... לוהט... יש חשק והתלהבות ואז לא נותר לי אלא להגיע עם כל הממצב ולהתחיל להקריב קרבנות... המזבח כבר בוער... רק תזרוק את העולה והחלבים...

אבל אשה ? ! אשה זה- מה שקרה בהקמת המשכן... עם ישראל עומדים מול מזבח **דומם!!!** אין אש!! אין כלום... אין זכר לאש... אין זכר להשראת השכינה... אבל אנחנו מקריבים עם כל הלב... מביעים נכונות להקריב ולהניח את העולה והחלבים על מזבח ריק מול אפס פידבק!!!

ואז!!! אחרי שאנחנו הנחנו את העולה ואת החלבים והסכמנו להקריב מצידנו... או אז ירדה אש מן השמים... ואש כזו... זה כבר לא אש אלא אשה!!! זה אז כביכול אש נקבה!! זה אש שהתחילה מאיתנו... אנחנו יזמנו... אנחנו הקדמנו מלמטה... ואז ה' הוריד אש מלמעלה... כשה' יזום אש זה כביכול אש זכר... במעמד הר סיני ה' יזם... ה' ירד על הר סיני באש!!! זו היתה אמנם אש גדולה ונפלאה של השגה... אבל זה היה יזומה שלו יתברך... אבל בהקמת המשכן לא היה אש של ה'... אלא אשה שלנו!!! אנחנו יזמנו הקרבה... אנחנו היינו ראשונים... הקרבנו מנכונות שלנו ללא התעוררות מלמעלה, כאן כשירדה אש זה כבר נקרא אשה!!!

אל דאגה... אח"כ במשך מאות בשנים האש שירדה משמים הקדימה אותנו... עוד יבא היום והחשק יקדים אותך... האש של מתיקות וערבות התורה וגישמאק בתפילה... האש הזו תרד מהשמים עוד לפני שאתה תכנס לבית המדרש... אבל כל זה יהיה בזכות ההתחלה הקשה... בזכות אותם ימים האסתמה להקריב עולה וחלבים על מזבח דומם ללא אש!!! שהיה לך את הנכונות להקריב אש והלביע נכונות של כל ההתחלות קשות, למרות שעדיין לא היה ערב לך... אמנם יום אחד יתקיים בך ההבטחה "מכאן ואילך יערב לכם..." אבל שבביל זה צריך את ההצתה הראשונית שמגיע מלמטה!!! את השלב של הקמת המשכן שזה נכונות של אשה... כביכול אש נקיבה... נכונות שמגיע נטו ממני...

ראש חודש ניסן הוא ראשון לירידת האש!!! חודש ניסן זה חודש שכל כולו בין הזמנים... כולו נכונות שלי להניח עולה וחלבים ע"ג המזבח גם אם הבית מדרש ריק... יש כאלו שנורא מפריע להם שאין אורה של לימוד וממילא אין מספיק חשק ללמוד... ההלו... להירגע!!! מותר לנסות להקריב עולה וחלבים על מזבח ריק... תנסה... מותר קצת לזיום **אשה!!!** להתלמד לעסוק בתורה גם כשאין **אש** וכעת נדרש **אשה!!!** זה חודש ניסן... חודש של שבט יהודה שכל מהותו כח היחיד... יהודה בכל מהותו הוא אשה... שבט יהודה במסעות הוא השבט שהולך לפני!!! לפני הארון... הוא מקדים את הארון... הוא לא מחכה שתהיה אש וזו הוא הולך... אדרבה... הוא מקדים לפני!!! מניח את העולה והחלבים עוד לפני ששובה ה' רבבות אלפי ישראל... היתה יהודה ל- קדשו!!! אגוטע חודש